

— 4) Schnauze (eines Gefäßes) Kātj. Cr. 9, 13, 14. — 3) Oeffnung, Eingang, Ausgang: = निःसरण AK. 2, 2, 18. H. an. MED. HALĀJ. 2, 134. केटर० Čāk. 14. दरी० (zugleich Mund) KUMĀRAS. 1, 8. गुह्ण० MBH. 3, 16118. KATHĀS. 33, 203. बिल० 56, 225. संधि० MRKKU. 48, 11. ततो व्राणमुखैश्चैव सुप्राव रुद्धिरं बङ्ग HARIV. 11939. विन्याप्तीमुखे am Eingange des Waldes MUDRĀR. 11, 15. ततु (देवकुले) चैत्यं विना मुखम् Hār. 198. स्वर्गस्य Eingang zum Himmel MBH. 3, 4341. नरकपुर० Spr. 392. नदी० Mündung eines Flusses RAGH. 3, 28. Am Ende eines adj. comp.: दीर्घमुखा शाला P. 6, 2, 167, Sch. सहस्र० (बिल) tausend Aus- oder Eingänge habend PANÉAT. 107, 2. शत० (बिल) Spr. 89. KATHĀS. 61, 69. Hir. 14, 18, v. 1. विवेकप्रष्ठानां भवति विनिपातः शतमुखः: aus hundert Oeffnungen erfolgend so v. a. plötzlich, jäh Spr. 2982. — 6) Vordertheil, Spitze: पृथु० adj. breites Vordertheil habend Kātj. Cr. 7, 4, 8. सेना० TBr. 3, 8, 23, 1. आजिं यतामभिसृष्टानो वारुमुखं प्रयमः प्रत्यपथ्यत् Vāju kam zuerst an die Spitze der Laufenden d. h. gewann den Vorsprung (Sāj. an das Ziel) AIT. Br. 2, 25. धारितीमुखे MBH. 3, 15723. R. 2, 98, 25. 6, 29, 29. मुखमासीनु मैन्यस्य रूपमान् MBH. 3, 16284. सोमे इयं मुखमभिपर्याहरदनुष्ठभम् AIT. Br. 3, 13. कूल० R. 5, 19, 4. HALĀJ. 3, 46. शत्यानाम् VS. 16, 13, 53. वग्रस्य TS. 7, 4, 2, 1. शैर्दीसमुखैः MBH. 3, 11960. R. 6, 79, 69, 73. fgg. RAGH. 3, 59. 12, 96, 98. HALĀJ. 2, 314. मृगपत्तिणां मुखैमुखानि यक्षाणां सदृशान् SUcR. 1, 24, 2, 23, 1. fgg. स्तनदय० Brustwarze Hār. 2902. आनीलमुखं स्तनदयम् RAGH. 3, 8. घड्कुली० Fingerspitze H. 144. Čic. 9, 64. Schneide: कुठरस्य Spr. 5258. Oberfläche: विषकुम्भं पयोमुखम् Spr. 1729. वाय्यमाएऽ० die obere Seite (der Trommel) AK. 3, 4, 25, 188. मृदङ्गो मुखलेपेन करोति मधुधृतिम् Spr. 748. — 7) das Haupt, der Beste, Vorzüglichste, = श्रेष्ठ H. an. = प्रधान ČABDAR. im CKDR. श्रग्मिमुखं प्रयमो देवतानाम् AIT. Br. 1, 4. मुखमसि मुखं भूयासम् 2, 22, 7, 16. ČAT. Br. 12, 8, 2, 10. मुखमन्त्रे श्रेष्ठः समानानां भूयासम् KAUČ. 90. राजा० TBr. 3, 8, 23, 1. श्रग्मिहोत्रमुखा वेदा गायत्री कून्तसो मुखम्। राजा मुखं मनुष्याणां नदीनां सागरो मुखम्॥ नक्त्राणां मुखं चन्द्रं श्रादित्यस्तेजासो मुखम्। पर्वतानां मुखं मेरुग्रुडः पततां मुखम्॥ MBH. 2, 1395. M. 2, 81. सहि रायस्य सर्वस्य मुखमेका भविष्यति R. 2, 53, 12. तत्र ब्रह्ममुखम् (adj.) 1, 6, 16. ज्ञायते सर्वविद्यानां मुखं व्याकरणम् KATHĀS. 6, 144. 4, 22. Am Ende eines adj. comp.: प्रजापतिमुखाभिर्देवतामि: ČAT. Br. 13, 1, 8, 2. — 8) Anfang, Beginn: = प्रारम्भ H. an. MED. यज्ञानाम् VS. 29, 6. यज्ञ० AIT. Br. 1, 8. ČAT. Br. 1, 1, 2, 3. सवन० LĀT. 1, 9, 4. स्वाध्यायस्य RV. PRĀT. 13, 4. संवत्सरस्य TS. 7, 4, 8, 2. ČĀNKH. Br. 4, 4, 5, 1. स्त्रितु० Spr. 3414. PANÉAT. Br. 21, 13, 2. सुरभिमास० ad Čāk. 133. तपादा० R. 2, 30, 7. H. 144. निशा० MBH. 1, 703. KATHĀS. 72, 26. SPR. 3807. GHAT. 2. PANÉAT. 29, 16, 88, 6. श्रङ्गः PANÉAT. 3, 11, 2. अन्तर्मुखै॒ वर्ते d. Oxf. H. 237, a, No. 368. दिन० RAGH. 9, 25. दिवस० 3, 76. कौमुदी० 3, 1. तेजः परिहानमुखात् VARĀH. Br. S. 47, 21. ब्रह्मपौव मुखेन mit dem Brahman voran KHAND. UP. 3, 10, 1, 3. Am Ende eines adj. comp. — zum Anfang habend, damit beginnend RV. PRĀT. 18, 7. महामतोमुखा 14. गणाने भवन्मुखे SPR. 3882. SāB. D. 23, 12. परिणाममुखभिर्मनोः (vielleicht ist मुखम् st. मुखम् zu lesen) — पौवनम् MĀLĀV. 79. (महारथा:) गजद्रव्यमुखा: Gajadratha und Andere, Gajadr. u. s. w. MBH. 1, 532. 3, 1997. 4, 85. गङ्गामुखीमि० (०मुखाभिः die neuere Ausg.) सरिद्धिः HARIV. 2967. R. 4, 48, 1. RAGH. 8, 21.

KATHĀS. 44, 130. 72, 396. ग्रामा० — ज्येष्ठलमुखा॑: ज्येष्ठल N. pr. eines Grāma॑ RĀGĀ-TAR. 3, 121. इष्टिप्रुसेममुखै॒मवै॑: PRAB. 107, 3. AK. 4, 1, 1, 47. 2, 28. 3, 38. TRIK. 1, 2, 36. 3, 1, 24. H. 183. 1200. Zum Ueberfluss noch श्रादि॑ hinzugefügt: भूयात्मात्विमेनापतिमुखाद्य॑: KATHĀS. 66, 43. In der Math. the first term, the initial quantity of the progression COLEBR. Alg. 32. — 9) Anfang so v. a. Anlass, Veranlassung: विनाश० MBH. 3, 16008. ग्रन्थस्यस्य तु मुखं भीमः शातत्वो मम 5, 6008. धैर्यं च विश्वे योधान्विजयस्य मुखं च तत् 12, 3766. तावुमो वृज्जिनाशस्य मुखमास्ताम् 16, 156. In der Dramatik der erste Anlass der Handlung DAÇAR. 1, 23. PRATĀPAR. 21, a, 1. Hierher vielleicht die Bed. संध्यत्तर॑ und नाटकाद॒॑: शब्दः (woraus ČABDAR. nach CKDR. zwei Bedeutungen: नाटक und शब्द॑ macht) MED. — 10) Mittel, = उपाय H. an. MED. उपन्यासमुखेन vermittelst ČĀMK. bei WIND. Samkara 94. — 11) the side opposite to the base; the summit COLEBR. Alg. 72. — 12) = वेद॑ ČABDAR. im CKDR. — 13) m. Artocarpus Locucha (s. लकुचा) Roxb. ČABDAK. im CKDR. — Vgl. श्र०, श्रत्तर०, श्रवं, श्रधा० (in der ersten Bed. auch PANÉAT. 84, 8), श्रभि०, श्रयो०, श्रवाङ्गुष्ठ (auch VARĀH. Br. S. 33, 51, 110), श्रम्भ०, श्रश्च०, श्रादि०, उद्भुव, उन्मुख, उल्का०, ऊर्ध्व० (auch VARĀH. Br. S. 95, 11), श्रुत०, श्रकू०, कथा०, कथा०, काल०, कालिका०, क्रव्य०, गो०, गौर०, चतुर्मुख, ज्ञाति०, ज्योतिर्मुख, ज्वाला०, द्रितिणा० (auch MBH. 17, 43), दधि०, दश०, दिज्जुख, दिवस०, दुर्मुख, नन्दी०, नव०, नान्दी०, निशा०, पद्ममुखी, परायुख, पुण्ड्रीकमुखी, पुरुषमुख, पूर्णा०, पूर्वपश्चान्मुख, प्र०, प्रति०, प्रत्यञ्जुख, प्राञ्जुख (auch SURJAS. 4, 9, 6, 9), फाण०, बहिर्मुख, बङ्ग०, भ्रंश०, भाग०, मर्त्य०, मलिन०, महा०, मातृ०, छेष्ठ०, यज्ञ०, रथ०, वउवा०, वति०, वली०, वि०, विश्वतो०, शङ्ख०, शत०, शिली०, घण्मुख, सं०, सर्वतो०, सु०, सूची०, सेना०, स्तन०, स्वत्तिं०, मुख्य, मैख. मुखवुर (मुख + वुर) m. Zahn H. c. 121. मुखगन्धक (von मुख + गन्ध) m. Zwiebel RĀGAN. im CKDR. मुखघटाणा (मुख + घट०) f. Bez. eines best. mit dem Munde hervorgebrachten Tones, = छलकुली TRIK. 2, 7, 29. Hār. 177. मुखचपल (मुख + च०) 1) adj. geschwätzig, schwatzhaft; davon nom. abstr. °च n. VARĀH. Br. S. 104, 2. — 2) f. श्रा॒ ein best. आर्जा॑-Metrum COLEBR. Misc. Ess. II, 154, a. Ind. St. 8, 296. fgg. मुखचपेटिका (मुख + च०) f. Ohrfeige; s. डुर्जन० मुखचीरी (मुख + ची०) f. Zunge ČABDAM. im CKDR. मुखब्रह्म (मुख + ब्रह्म०) 1) adj. aus dem oder im Munde entstanden. — 2) m. a) ein Brahmane (der aus Brahman's Munde Entstandene; vgl. M. 1, 31) ČABDĀRTHAK. bei WILS. — b) Zahn WILSON. मुखब्राह्म॑ (मुख + ब्राह्म॑) n. = मुखस्य मूलम् Schlundkopf gaṇa कर्णादि zu P. 5, 2, 24. मुखएडी f. eine Art Waffe HALĀJ. 2, 321. मुखएडी H. 787, Sch. 1. मुखतंस् (von मुख) adv. vom Munde her, am Munde, mittelst des Mundes. 1. मुखतंस् (von मुख) adv. vom Munde her, am Munde, mittelst des Mundes. वorn, an der Spitze, von vorn: मुखतः पाट्यामास शब्देण निश्चिन च — भुङ्गम् MBH. 3, 2389. श्राव्यं मुखतो मेधाप॑ JĀG. 1, 194. RV. 1, 162, 2. मुखत एवामै ब्रह्म संश्यति TBr. 1, 7, 2, 2. संवत्सरस्य 1, 2, 8. मुखतः प्रात-रुवाकै न्यूद्वयति मुखतो वै प्रात्रा श्रवमदति मुखत एव तदनाव्यस्य यज्ञमाने द्याति॑ AIT. Br. 3, 3. मुखतो॒ इस्य यज्ञः कल्पते TS. 1, 6, 8, 2, 5, 1, 8, 3, 3, 3, 3, 7, 2, 2, 2. ČAT. Br. 1, 4, 1, 37. 11, 3, 4, 17. 12, 3, 2, 10. 13, 4, 1, 12.